

[Vesterager.]

eller fjerne en Præst af Skolekommissionen. Det slaas man for en Del endnu om indenfor Lærerkredse, men det skal nok gaa op for dem, at det er ikke dette, det kommer an paa. Der kan maaske være enkelte uheldige Elementer, men man kan ogsaa komme til at fjerne en virkelig Kulturværdi, som har en stor Betydning for Skolen.

Men det, der er afgørende nu, er at bygge et Skolestyresystem op, hvor der ogsaa bliver Plads for den pædagogiske Faktor, hvor ogsaa de pædagogisk uddannede faar Lov til at være med i Afgørelsen. Det er godt, at man sætter en Mand ind til at være Lytter og sidde stille og høre pænt efter og vente, indtil han bliver spurgt. Men hvorfor skal en Lærer sidde pænt stille i Skoledirektionen og vente, indtil han bliver spurgt, og hvis han ikke bliver spurgt, ikke have noget at skulle have sagt? Hvorfor maa han ikke have Lov til at stille sine Forslag? Hvorfor maa han ikke have Lov til i Spørgsmaal, hvor det f. Eks. drejer sig om en Strid mellem Kommunen og en Lærer eller mellem Befolkningen og en Lærer, at gøre sin Indsats og stille sit Forslag, enten om Lærerens Afskedigelse eller om hans Forbliven.

Jeg maa derfor fremhæve, at det var den anden store Tanke i det Forslag, vi fra konservativ Side fremsatte: at der skal føres et pædagogisk Element ind i Skolens Styrelse. Vi synes, at det er fuldt retfærdigt, at ogsaa en skoleuddannet Mand kommer til at sidde der, ligestillet baade med den af Ministeren, eller hvem det nu bliver, valgte Formand og de af Kommunalbestyrelsen valgte Medlemmer.

Man taler stadig væk om, at man skal særlig paakalde Forældrene. Jeg maa her sige, at den Valgmaade til Skoledirektionen, man har valgt fra Flertallets Side, forekommer mig at være i høje Grad mærkelig. Jeg skal slet ikke opholde mig ved Valgformen, som det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen var inde paa, men jeg skal minde om, at man fra mange Sider har talt om, at Kommunalbestyrelserne ikke havde den rette Interesse for Skolens Sager. Men hvem er det, der skal vælge Lægmændene til Skoledirektionen? Det er Kommunalbestyrelserne. Vi har fra konservativ Side foreslaaet, at det skulde være Skolekommissionerne, altsaa dem, der er valgt af Forældrene, dem, der er valgt som særlig skoleinteresserede Mænd og Kvinder, der skulde vælge de læge Medlemmer af Skoledirektionen. Men fra Flertallets Side kommer man og siger:

Nej, det skal Kommunalbestyrelserne absolut.

Jeg hører ikke til de Lærere, der mener, at Kommunalbestyrelserne er uinteresserede i Skolens Sager; tværtimod, jeg har altid fundet, at Kommunalbestyrelserne var villige i den Henseende og i høj Grad interesserede i, at det gik godt i Skolen. Men de er dog valgt efter ganske andre Hensyn, og hvis det er den levende Interesse for Skolen i Befolkningen, man vil paakalde, ser det lidt underligt ud, at det er Kommunalbestyrelserne, man giver Ret til at vælge Direktionsmedlemmerne, og ikke Skolekommissionerne.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Skolefonden, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen var inde paa, skal jeg blot sige, at vi er villige til Forhandling, det kan jo altid tages op.

Hvad angaar Københavns Skolevæsen, har jeg udtalt mig derom ved flere Lejligheder. Jeg henholder mig særlig til vor Stilling i den store Skolekommission og skal ikke gentage alt, hvad der er sagt om denne Sag.

Med Hensyn til Kaldsretten maa jeg fastholde, at Skoledirektionen bør beholde Retten til at kalde og afskedige Lærere. Med Hensyn til Afskedigelse efter § 27 — det er den, der skal afløse § 8 —, fastholder vi vort Forslag fra i Fjor og vil altsaa gerne være med til at imødekomme den Trang, der er til en Ændring her. Vi har for Resten fra konservativ Side altid været imod denne § 8. Det sidste Forsøg paa at standse den blev gjort af det gamle Højre i Landstinget, hvor Landstingsmand Goos talte meget alvorligt mod dette og kaldte det abnormt, noget, som man ikke kunde føre ind i Lovgivningen. Ikke desto mindre blev det indført, og det har ogsaa baaret sine Frugter, det er gaaet akkurat, som den gamle Jurist den Gang sagde: at en saadan Lovparagraf vilde og kunde kun bære onde Frugter.

Derfor er vi rede til at forhandle om dette Spørgsmaal og gaa ind i et Arbejde for at finde den bedst mulige Løsning, og jeg synes jo ikke, at her er saa stor Forskel i Standpunkterne, at det skulde kunne skille. Jeg kan ikke tænke mig, at det skulde være umuligt at finde en Form, hvorved man kunde enes om denne Paragrafs Affattelse.

Med Hensyn til Friskolerne er vort Standpunkt selvfølgelig dette, at vi gerne vil give dem al den Frihed, som det paa nogen Maade er muligt; men vi maa ogsaa kræve, som jeg sagde i Fjor, at der tages Hensyn til Barnet, Barnet har ogsaa sin